

40 DANA ZA ŽIVOT

30. dan, 26. listopada 2023.

Nakana:

Molimo za one koji namjeravaju pobaciti da spoznaju kako je njihovo dijete stvarna osoba koja je već prisutna u njihovu životu.

Sveto pismo:

„Čim Elizabeta začu Marijin pozdrav, zaigra joj čedo u utrobi. I napuni se Elizabeta Duha Svetoga i povika iz svega glasa: 'Blagoslovljena ti među ženama i blagoslovljen plod utrobe tvoje! Ta otkuda meni da mi dođe majka Gospodina mojega? Gledaj samo! Tek što mi do ušiju doprije glas pozdrava tvojega, zaigra mi čedo u utrobi.'“ (Lk 1, 41–44)

Razmatranje:

Susret dviju majki koje obje nose život u sebi. Malo tko može reći da ostaje ravnodušan pred otajstvom života koji se susreće, a pogotovo pred radošću dviju majki koje se međusobno raduju. Objе majke ispunjene su Duhom Svetim i tu nastaje eksplozija radosti jer ne pohađa samo Marija Elizabetu, nego sam Bog dolazi u njezinu kuću. Veliko je to otajstvo pred kojim i mi trebamo zastati i pitat se kolika je naša radost kada nam drugi dolaze u susret? Trudim li se preko drugih vidjet Božje lice? Elizabeta nije sigurno očekivala da će ju njezin Bog pohoditi u utrobi druge žene, ali to se dogodilo. Dopustimo da nas Bog iznenadi i u liku maloga djeteta, da nas pohodi onako kako On želi i da nas daruje najvećim darom, novim životom!

Molitva:

Predobri Gospodine, poznaješ sve tajne naših srdaca i znaš da nam nije uvijek lako prepoznati tebe i tvoje djelovanje. Otvori nam pameti i srca kako bismo drugima mogli donositi Tvoju radost i ohrabrenje, kako se nitko u svojoj trudnoći ne bi osjećao usamljeno. Neka tvoj Duh prodahne sve koji odbacuju spoznaju o novome životu koji nastaje u utrobi majke. Amen!

fra Vinko Brković

PSALAM 139:

Gospodine, proničeš me svega i poznaješ, ti znaš kada sjednem i kada ustanem, izdaleka ti već misli moje poznaješ.

Hodam li ili ležim, sve ti vidiš,
znani su ti svi moji putovi.
Riječ mi još nije na jezik došla,
a ti, Gospodine, sve već znadeš.
S leđa i s lica ti me obuhvaćaš,
na mene si ruku svoju stavio.
Znanje to odveć mi je čudesno,
previsoko da bih ga dokučio.
Kamo da idem od duha tvojega
i kamo da od tvog lica pobjegnem?
Ako se na nebo popnem, ondje si,
ako u podzemlje legnem, i ondje si.
Uzmem li krila zorina
pa se naselim moru na kraj,
i ondje bi me ruka tvoja vodila,
desnica bi me tvoja držala.
Reknem li: »Nek' me barem tmine zakriju
i nek' me noć umjesto svjetla okruži!« –
ni tmina tebi neće biti tamna:
noć sjaji kao dan
i tama kao svjetlost.
Jer ti si moje stvorio bubregе,
satkao me u krilu majčinu.
Hvala ti što sam stvoren tako čudesno,
što su djela tvoja predivna.
Dušu moju do dna si poznavao,
kosti moje ne bjehu ti sakrite
dok nastajah u tajnosti,
otkan u dubini zemlje.
Oči tvoje već tada gledahu djela moja,
sve već bješe zapisano u knjizi tvojoj:
dani su mi određeni dok još ne bješe ni jednoga.
Kako su mi, Bože, naumi tvoji nedokučivi,
kako li je neprocjenjiv zbroj njihov.
Da ih brojim? Više ih je nego pijeska!
Dođem li im do kraja, ti mi preostaješ!
De, istrijebi, Bože, zlotvora,
krvoloci nek' odstupe od mene!
Jer podmuklo se bune protiv tebe,
uzalud se dižu tvoji dušmani.
Gospodine, zar da ne mrzim tvoje mrzitelje?
Zar da mi se ne gade protivnici tvoji?
Mržnjom dubokom ja ih mrzim
i držim ih svojim neprijateljima.
Pronikni me svega, Bože, srce mi upoznaj,
iskušaj me i upoznaj misli moje:
pogledaj, ne idem li putem pogubnim
i povedi me putem vječnim!